

af, at der aabnes et nyt Marked for andre Kreditforeningsobligationer, er det meget rigtigt, at de ikke ville faa megen Brug for det. Der kan tænkes den Situation, at det franske Pengemarked er saa gunstigt, at det ogsaa kan betale sig at købe Husmandskreditforeningsobligationer, og saa vil Hypotekbanken gøre det, men det er dog ikke meget sandsynligt, saa den Del af de 60—70 Millioner Kr., som berører Husmandskreditforeningerne, behøve vi ikke at regne med. Der bliver ogsaa stadig nok tilbage.

Jeg vil dog sige til de ærede Herrer, som kritiserede paa dette Punkt i Gaar, at det var, som om det var deres Forudsætning, at for at højne Kursen paa nogle Obligationer var det saa nogenlunde nødvendigt at købe dem omtrent alle. Dette er en stor Misforstaaelse og stridende imod enhver som helst Børs erfaring. Jeg tror, at alle, der kende noget til Børsforhold, ville indrømme mig dette. Naar f. Eks. et Konsortium af Banker beslutter sig til at stramme Kursen paa et bestemt Papir nogle Procent — lad os sige, det drejer sig om et Selskab, som har en Aktiekapital paa 16 Mill. Kr. —, falder det ikke disse Banker ind, at det skulde være nødvendigt at købe alle 16 Millioner eller blot Halvdelen eller Fjerdedelen, nej, hvis de møde som en ny og ekstraordinær Køber, der er villig til at betale en højere Pris, og køber f. Eks. en Million op, skal det sandelig nok mærkes paa Kursen. Det er denne Erfaring, som er Grundtanken i dette Forslag. Pris bestemmes nu en Gang af Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel, og det er en given Ting, at en Vare stiger altid, naar man aabner en ny Efterspørgsel efter den.

Oprettelsen af denne Bank betyder, at vi aabne en ny Efterspørgsel efter danske Kreditforeningsobligationer, og det fra en Side, hvor man har Evne til at betale mere for dem, end der hidtil er givet. Hvis dette Forslag bliver gennemført — og jeg haaber det, da det møder saa megen Velvillie fra alle Sider, og da man erkender, at det er et stort og betydningsfuldt Forslag —, og jeg skal have den Ære at føre det ud i Livet — det bliver Finansministeren, der for en meget væsentlig Del kommer til at bestemme over og indirekte lede Hypotekbanken —, vil det ikke være min Mening, at der skal begyndes med vældig Fart. Det er muligt, at man saa heller ikke lige straks vil naa til at hæve Kreditforeningsobligationerne herhjemme op til Maksimum af det, som kan

naas i Forhold til Prisen paa det franske Marked. Lad os tænke os, at Prisen er saaledes, at det kunde naas at hæve Kreditforeningsobligationerne 4 pCt. over deres daværende Kurs, men at Opkøbet ikke bliver større, end at Kursen kun stiger med 2 pCt. i første Omgang. Derved er der ingen Ulykke sket. Der er sket det gode for det første, at de ny Laantagere i den vedkommende Termin faa en Kurs af 2 pCt. mere — det er jo allerede meget — og der er desuden sket det, at Hypotekbanken, som har købt sine Penge til en god Kurs i Paris og nu køber for en Pris, der er 2 pCt. mindre end den, den kunde have givet, indkasserer en god Avance, som den henlægger til Forøgelse af sin Grundfond og Reservefond. Selv om det skulde gentage sig nogle Terminer, er der ikke sket nogen Ulykke derved. Jeg tror, at der ved et jævnt, regelmæssigt og roligt Opkøb og ved en forstandig Ledelse af Hypotekbanken vil ske det, at efterhaanden, i Løbet af nogle Aar, strammes uvilkaarlig Kurserne, indtil de naa det Maksimum, som de kunne naa i Forhold til det franske Pengemarked.

Det er Tanken med det Forslag, her er fremsat, og jeg tror, at naar man ser saaledes paa det, vil man ogsaa indrømme mig, at med de Pengemidler, her ere stilledet til Raadighed, kan der udrettes en hel Del. Alene Bevidstheden om, at der eksisterer en saadan Bank, og at den har Midler til at gøre disse Opkøb, vil virke i høj Grad regulerende og vil i høj Grad f. Eks. modvirke Kursfald paa Kreditforeningsobligationer. Hvis et saadant Fald begynder, vil det ikke være ret længe, før der vil melde sig Købere til de vigende Priser i den meget rigtige Tanke: Det er vist bedst, vi købe nu, der bliver sikkert Penge at tjene, thi i næste Termin vil Hypotekbanken ved sit Opkøb stive Kursen af. Disse Købere, som altsaa melde sig i den Tanke, imødegaa Kursfaldet og bevirke, at Hypotekbankens Opkøb i næste Termin ikke behøver at være saa stort. Alene Hypotekbankens Eksistens, alene Bevidstheden om, at den staar i Forbindelse med det franske Pengemarked, til enhver Tid kan skaffe Penge derfra og til enhver Tid kan optræde som Køber af Kreditforeningsobligationer, vil efter min Mening medføre, at Kreditforeningsobligationerne gennemgaaende ville faa et fastere Stade og jeg tror ogsaa en noget højere Kurs.

Jeg har set fremsat i et Tidsskrift — for Resten af en Mand, der ikke var me-